

اخبار کوتاه حسابداری و حسابرسی

(تنظیم و ترجمه از نسرین نوربخش)

نمایشگاه حسابداری در انگلستان

مجله "Accountancy" از تاریخ ۲۱ تا ۲۳ مه ۱۹۹۱، نمایشگاهی برای حسابداران در اینلینگتون، انگلستان برگزار کرد. بیش از یکصد شرکت در این نمایشگاه حضور داشتند و نزدیک به ده هزار نفر از آن بازدید کردند.

در جریان برگزاری این نمایشگاه چند سمینار نیز برپا شد و متخصصانی چون فیلیپ هاردمن از شرکت «گرانث ثورنتون» (Grant Thornton) در مورد مالیاتها، جیمی کارتی از شرکت «رابسون رودز» (Robson Rhodes) در مورد آخرین تحولات حسابداری، و رادبری از شرکت «کوپرز دی-لویت» (Coopers Deloitte)، در مورد کلاهبرداری و ایمنی کامپیوتری سخنرانی کردند. بازدید از نمایشگاه برای خوانند مجله (Accountancy) برپایان بود.

(نقل از مجله Accountancy، مورخ ژانویه ۱۹۹۱)

رای دادگاه، به نفع خانم حسابدار

یک دادگاه استیناف در ایالت واشنگتن، لایحه دفاعیه شرکت «پرایس واترهاوس» (Price Water House) را که ادعا می‌کرد در مورد سهام شدن یکی از کارکنان زن آن شرکت تبعیض قائل نشده است، رد کرد. رای فوق، به یک دعوای هفت ساله پایان داد. بنابراین پرونده خانم «آن هاپکینز» (Ann Hopkins) تقاضای سهام شدن در این شرکت را کرده بود، و با اینکه درآمد فوق العاده‌ای برای شرکت به دست آورده بود، شرکت فوق به این عنوان که رفتار و برخورد این خانم با معیارهای زنانه مطابقت ندارد تقاضای وی را رد کرده

بود.

سال گذشته، یک دادگاه بخش به نفع خانم هاپکینز رأی داده، و شرکت P.W را مکلف کرده بود که از تاریخ ۱ ژوئن ۱۹۸۳ که وی می‌بایست به جمع شرکاء پیوندد، به وی غرامت بپردازد، و او را شریک نماید. شرکت P.W، از این رأی به دادگاه استیناف شکایت برد، و مدعی شد که رأی دادگاه بخش، برخلاف قانون مننی است. ولی دادگاه استیناف شکایت P.W را وارد ندانست و خانم هاپکینز را برنده اعلام کرد. طبق رأی اخیر دادگاه، شرکت مزبور می‌باید علاوه بر شریک کردن خانم هاپکینز ۳۷۰,۰۰۰ دلار غرامت نیز به وی بپردازد.

(نقل از مجله Accountancy، مورخ ژانویه ۱۹۹۱)

ورشکستگی شرکتها

شرکتها و مؤسسات حسابداری آمریکا، در پی تقاضانامه شرکت لاونتول و هرواث (Horwath & Laventhol) جهت حمایت از قانون ورشکستگی و منحل شدن شعبه اسپایسر و اوپنهایم (Spicer & Oppenheim) با این تهدید روبرو هستند که کدام شرکت ورشکست بعدی خواهد بود.

رکود اقتصادی به پایین آمدن تعداد مشتریان شرکتهای بزرگ در طی سال گذشته منجر شده است. این عامل، رقابت را برای جلب مشتری، بیشتر و دشوارتر ساخته است. یک شرکت باید از طریق تخفیف، گاهی از اوقات با پیشنهاد حسابرسی مجانی، رقبا را از میدان بدر کند تا بتواند بخشی از بازار را بدست آورد. یک راه معمول دیگر تقلیل دادن تعداد کارمندان است. شرکت ارنست و یانگ (Ernest & Young) به راحتی با جدا شدن ۳۰۰ نفر از شرکا و سهامداران خود موافقت کرده است. شرکت KPMG، دیلویت و توشی (Touche Deloitte & Co.) ۸۰ نفر از کارکنان اداری خود را کاهش داده‌اند تقریباً تمامی شرکتها در سال ۱۹۹۰

کمتر شریک و سهامدار گرفته و کارمندان جدید استخدام کرده‌اند.

شرکتهای بزرگ، جهت ازدیاد درآمدشان دست به کارهای غیرمعمول زده‌اند.

KPMG اعلانی جهت اجاره سالن کنفرانس خود در نیویورک و شیکاگو کرده بود و تمامی شرکتها واشنگتن را جهت رسیدگی به ۳۰۰ نمایندگان، شرکت و اداره فدرال تحت فشار گذاشته‌اند.

شایع است که شرکت ارنست و یانگ (Young Ernest & Co.) بزودی ورشکست خواهد شد. این امر بیشتر به دلیل ضرری است که در نتیجه ارتباط با شرکت امریکن کنتینانتال (Continental American) و شرکت وابسته‌اش (Lincoln Savings) داشته است.

مشتریان شرکت (Continental American)، شرکت وابسته و مأمورین فدرال از این شرکت به علت غفلت و تقلب شکایت کرده و در حدود یک میلیارد دلار ادعای خسارت کرده‌اند. تمامی شرکتهای بزرگ با دعوای عمده‌ای مواجه می‌باشند. به عنوان مثال دیلویت و توشی (Touche Deloitte & Co.) مهمترین شرکت حسابداری است که درگیر دعوای وام و پس انداز است. این شرکت در زمان حاضر با ۸ دعوای که کلاً بالغ بر ۸۰۰ میلیون دلار است، روبروست که ۳۰۰ میلیون دلار آن مربوط به حسابرسی وام و پس انداز در بورلی هیلز کالیفرنیاست.

یکی از کارکنان شرکت آرنور اندرسن (Arthur Anderson) اظهار می‌دارد: کسب و کار دشوار و رقابت آمیز است. اما اگر از لحاظ مالی در وضعیت خوبی قرار داشته باشید و به استخدام کارمندان جدید ادامه دهید، موفق خواهید شد. او همچنین می‌افزاید شرکتهای آمریکایی، همچو شرکتهای انگلیسی از امتیاز داشتن واحدهای ورشکستگی، در مواقع رکود اقتصادی برخوردار نیستند و بیشتر امور توسط وکلاء و حقوقدانان انجام می‌شود. وی حسابرسی مجانی توسط شرکتها را تکذیب، اما تخفیف و کاهش قیمت را تأیید می‌کند. طبق بررسی که توسط شرکت بیمه جانسن و

بقیه در صفحه ۱۱۰

دنباله فارغ التحصیلان حسابداری...

بیشترین اهمیت = ۱

کمترین اهمیت = ۱۴

کلید:

به زعم بررسی کنندگان، عوامل گوناگون یاد شده، در هر مرحله از تصمیمگیری متقاضی شغل نقش متفاوتی دارد. چنانکه در انتخاب برخی مشاغل ممکن است نظریه‌پردازان و مادر با فشار نزدیکان تأثیر بیشتری از اطلاعات ارائه شده در برشور استخدامی به جویای کار داشته باشد. لازم به یادآوری است که نتایج مصاحبه با فارغ التحصیلان لیسانس حسابداری در سال ۱۹۸۹ نشان داده است که آنان برای انتخاب کارفرما به میزان ۹۰ درصد به اطلاعاتی که کارفرما در اختیارشان قرار داده است و در مورد انتخاب شغل تا حد ۵۴ درصد به راهنمایی مشاوران انتخاب شغل اتکا کرده‌اند. ■

جدول شماره (۳) - عوامل مؤثر در انتخاب کارفرما و شغل نزد

فارغ التحصیلان حسابداری

کارفرما	شغل	
۱	۱	بروشورهای استخدامی کارفرما
۶	۲	نظر دوستان آشنایان
۳	۳	ارائه اطلاعات از طرف کارفرما
۲	۴	نظر مردم
۸	۵	میزان تعطیلات و تجربه ای که عاید می‌کند
۹	۶	نظر اعضای حرفه
۵	۷	اعتبار نزد دانشجویان
۴	۸	مسیر انتخاب همکار توسط کارفرما
۱۱	۹	راهنمایی مشاورین انتخاب شغل دانشگاه
۱۲	۱۰	نظر کارکنان آموزشی دانشگاه
۱۰	۱۰	معرفی مؤسسات کاریابی
۷	۱۳	تبلیغات کارفرما
۱۴	۱۴	تبلیغات در محیطهای دانشجویی

دنباله

اخبار کوتاه

۵۶٪ از شرکتهای با مشتریانی که درگیر کارهای صنعتی با ریسک بالا می‌باشند، معامله نخواهند کرد. بسیاری از شرکتهای از طریق تلفیق با یکدیگر به نوعی از خود حفاظت می‌کنند. ■
(نقل از مجله Accountancy مورخ ژانویه ۱۹۹۱)

هیگینز (Johnson & Higgins) بعمل آمده است، شرکتهای متوسط نیز این فشار را احساس می‌کنند. ۸۰٪ از این شرکتهای خدماتشان را کاهش داده و به منظور کاهش بدهیها مشتریان خود را محدود کرده‌اند.

دنباله مالیات، سرمایه‌گذاری و سهام

پذیرش تا سالی که از فهرست نرخها در بورس حذف نشده‌اند، در صورتی که کلیه نقل و انتقالات سهام از طریق کارگزاران بورس انجام شده و در دفترهای مربوط ثبت شده باشد از پرداخت ۱۰ درصد مالیات شرکت موضوع بند «د» ماده ۱۰۵ این قانون معاف می‌باشند. در قانون مالیات مصوب اسفند ۱۳۴۵ برای شرکتهای سهامی عام که در بورس پذیرفته شده‌اند دو نوع معافیت شامل ۱۵ درصد معافیت موضوع ماده ۱۱۶ و ۱۰ درصد معافیت موضوع تبصره ۱ ماده مذکور در نظر گرفته شده بود. به علاوه این قبیل شرکتهای از پرداخت ۳ درصد و ۳/۵ در هزار موضوع مواد ۱۶۶ و ۱۶۷ نیز معاف بودند.

۲. در گذشته - در دوران اجرای قانون مالیاتهای مستقیم مصوب اسفندماه ۱۳۴۵ - بنابه تسهیلات این قانون، سرمایه‌گذاران قسمت عمده سود خود را با عنوان اندوخته در شرکت نگهداری می‌کردند و این اقدام آنان ضمن افزودن بر حقوق صاحبان سهام، معمولاً افزایش قیمت سهام شرکت در بورس اوراق بهادار را نیز به دنبال داشت. در این حالت، طبق جزء ۱ تبصره ۴ بند «ت» ماده ۸۰ مصوب اسفندماه سال ۱۳۴۵، چنانچه این اندوخته به حساب سود و زیان و یا به حساب سرمایه انتقال می‌یافت، شرکت فقط ملزم به ارسال لیست اسامی سهامداران با قید مقدار و مبلغ سهام هر یک، ظرف ده روزه به حوزه مالیاتی مربوط بود. گذشته از این

هر یک از سهامداران نیز وظیفه داشتند که در اظهارنامه تکمیلی خود، مالیات خود را محاسبه و پس از کسر ۲۵ درصد مالیات پرداخت شده قبلی، پرداخت کنند. حال آنکه طبق ماده ۱۰۸ قانون مالیاتهای مصوب اسفند سال ۱۳۶۶، اندوخته‌هایی که مالیات آن پرداخت نشده است، در صورت تقسیم یا انتقال به حساب سرمایه یا سود و زیان، معادل آن به درآمد مشمول سال تقسیم یا انتقال، اضافه می‌شود.

ناگفته پیداست که حتی چنانچه با توجه به قسمت اول ماده ۱۰۸، ۲۵ درصد مالیات اندوخته پرداخت نشده باشد، از دیدگاه منطق مالیاتی عادلانه نیست که در صورت انتقال آن به حساب سرمایه، معادل آن به درآمد مشمول مالیات سال انتقال افزوده شود، که در این صورت باتوجه به نرخ ۷۵ درصد مالیاتی موضوع ماده ۱۳۱ در واقع شرکت با انجام یک انتقال در دفترها، باید مالیات آن را به نرخ ۷۵ درصد بپردازد.

۳. تبصره ۶ ماده ۱۱۶ قانون مالیاتهای مستقیم مصوب اسفند ۱۳۴۵ مقرر کرده بود که شرکتهای صنعتی و تولیدی که سهام آنها در بورس پذیرفته شده یا بشود، در صورتی که در اجرای برنامه گسترش مالکیت واحدهای تولیدی و براساس ضوابط و شرایطی که از طرف وزارت امور اقتصادی و دارایی تعیین می‌شود، اقدام به افزایش سرمایه و واگذاری حداقل ۳۳ درصد از سهام شرکت به

عموم، غیر از سهامداران قبلی، نمایند، مادام که حائز شرایط مزبور باشند، از معافیتهای زیر استفاده خواهند کرد:

الف. معافیت ۱۵ درصد مذکور در این ماده به ۲۰ درصد افزایش می‌یابد.

ب. افزایش بهای داراییهای شرکت ناشی از ارزیابی مجدد ماشین آلات و ساختمان (بجز زمین) در صورتی که در حساب سرمایه یا ذخایر منظور شود مادام که تقسیم نگردد از پرداخت مالیات معاف است.

از مقایسه ای که میان دو قانون مصوب ۱۳۴۵ و ۱۳۶۶ به عمل می‌آید، بدون آنکه قصد تأیید قانون ۱۳۴۵ به عنوان قانونی کامل در میان باشد، این گونه نتیجه گرفته می‌شود که در تدوین قانون ۱۳۶۶ ملاحظات بسیاری اساسی جهت تشویق سرمایه‌گذاران به سرمایه‌گذاری مجدد و فعال شدن بورس اوراق بهادار از نظر دور مانده است و انتظار آن است که این ملاحظات در اصلاحیه قانون ۱۳۶۶ مورد نظر قرار گیرد. ■